

متن پرسش

سلام علیکم استاد: بنده هر طور فکر می‌کنم احساس می‌کنم عرفا موضع‌گیری سیاسی شان کم است. مثلا تا حالا شنیده نشده بود در صوتی، سخنرانی از آیت الله العظمی بهجت (ره) که نام مقام معظم رهبری را ببرند. یا مثلا در جریانات سال ۷۸ چیزی بگویند. علنی گفتن بعضی از موضع‌گیریهای سیاسی باعث می‌شود تا بسیاری از مردم روشن شوند. مثلا اگر ایشان در سخنرانی از حضرت آقا یک تعریف ولو کوچک هم می‌کردند باعث می‌شد که بسیاری از عاشقان ایشان عاشقان آقا هم بشوند در حالی که الان ما می‌بینیم طرفداران ایشان دو دسته‌اند. یکی ولایی، یکی هم غیر ولایی. غیر ولایی‌ها استدلالشان این است که ما از آقا بدمان می‌آید. آقای بهجت هم چون عارف بودند و می‌دیدند موضع‌گیری نکردند نسبت به آقا. پس سری هست که آقای بهجت از آقا صحبت نکرده است. بنده قصد توهین ندارم اصلا ولی موضع‌گیریهای امام کجا و موضع‌گیری‌های عرفای الان کجا؟ البته بعضا بنده یکی از الگوهای سیر و سلوک خود را جناب آیت الله بهجت می‌دانم ولی در این مساله نمی‌توانم کوتاه بیایم. سوال بزرگی که در ذهنم است: آیا اگر امام هم در موقعیت آیت الله بهجت می‌بودند، این‌گونه بودند؟ جوابش هم فکر کنم مشخص است. امام در زمان رضا شاه لعنت الله علیه بالای منبر برضد او موضع‌گیری می‌کردند. چه برسد از این دست موضع‌گیری‌ها درکل اینکه: در عرفا یک نوع روحیه احتیاط حاکم است که باعث شده از سیاست واهمه داشته باشند و موضعی نگیرند یا کم موضع بگیرند. اگر این احتیاط خوب است چرا امام و آقا ندارند؟ اگر بد است که بنده می‌گویم بد است پس چرا عرفا دارند؟ این اشکال نیست؟ البته برعکس هم داریم. مثل علامه حسن زاده که آن‌گونه قربان صدقه آقا می‌روند. هر دو هم عارفند. بنده در این زمینه به مشورت عمیق استاد نیازمندم. لطفا مرا راهنمایی کنید استاد گرامی. التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در این‌که عالم و عارف واقعی همیشه از باطل متنفر و به حق‌گرایش دارد، حرفی نیست، منتها شرایط تاریخی و خصوصیات روحی و محیط پرورشی آن‌ها منجر می‌شود که موضع‌گیری آن‌ها متفاوت باشد. سه جلد زندگی‌نامه و سخنان آیت الله بهجت را تنظیم شده. شما در آن‌جا ملاحظه خواهید کرد که آیت الله بهجت نسبت به زمانه‌ی خود و مشروطیت موضع‌گیری‌های خوبی داشته‌اند و تا آن‌جا که من می‌دانم نسبت به حضرت امام و مقام معظم رهبری «حفظه‌الله» ارادت کامل داشته‌اند در مورد انتصاب مقام معظم رهبری در سال ۶۸ به رهبری نظام، عده‌ای به آیت

الله بهجت گفتند: آقای خامنه ای جوان است برای رهبر شدن! آیت الله بهجت در جواب آن عده فرمودند: «همان یک بار که گفتند حضرت علی علیه السلام جوان است و ایشان را از خلافت منع کردند برای ما کافیست.»

حجت الاسلام و المسلمین مرتضی آقا تهرانی در پاسخ به سوالی در خصوص ارتباط مقام معظم رهبری و آیت الله بهجت می گوید: «ما مشهد بودیم که حاج آقا مصباح برای بیعت با آقا به تهران آمده بودند و از آن جا هم به مشهد آمدند. ما خدمتشان رسیدیم و از وضع و اوضاع پرسیدیم. حاج آقا فرمودند که برای بیعت خدمت آقا رفته بودم ولی خدا را شکر دست خالی نرفتم، چون آیت الله بهجت یک نامه چهار صفحه ای برای حضرت آقا که تازه رهبر شده بودند، نوشتند. شروع نامه هم این بود که بنده انتصاب حضرت عالی را به سمت مقام ولایت و رهبری تبریک عرض می کنم. بعد آقا به آیت الله مصباح فرموده بودند که تا حالا خیلی ها از مردم و مسئولان با من بیعت کردند ولی هیچ کدام دلم را آرام نکرد که من در این جایگاه باید باشم یا نه؛ الا این نامه که خیالم را راحت کرد. چون می دانم که ایشان اصلا بر مبنایی که دیگران ممکن است بنویسند و حرف بزنند، نمی نویسند و صحبت نمی کنند. آقاتهرانی ادامه می دهد: چند سال پیش که رهبری یک هفته ای تشریف آوردند قم، جمعیت زیادی برای استقبال آمده بودند در خیابان ها. آیت الله بهجت هم آمدند جزء جمعیت استقبال کنندگان. حالا یک مرجعی در سن حدود نود سال! ایشان هم آمدند در جمع استقبال کنندگان. شخصی به ایشان گفت که حاج آقا شما با این سن و سال آمدید وسط این جمعیت استقبال کنندگان؟ آیت الله العظمی بهجت فرمودند: اگر مردم می دانستند که استقبال این سید چقدر ثواب دارد هیچ کس در خانه نمی نشست. موفق باشید